

Sv. Alberta draudzes ziņas

2019. gada jūlijs un augusts* Nr. 105

Slavēts Kristus!

Ir iesācies vasaras laiks un līdz ar to daudziem atpūta, saulotīšanās un peldēšana! Ir taču zināmi teicieni vai pat vispārējs dzīves stils, kā, piemēram, - *jo aktīvāk cilvēks atpūtiesies, jo produktīvāks viņš vēlāk būs*. Bet vai tiešām un visos līmeņos? Dievs ir Autors visam skaistajam, patiesajam - kalniem, upēm, laukiem, mežiem un visbeidzot arī pašam cilvēkam. Par to, kas esmu, no kurienes nāku, varu ļoti ātri aizmirst un nedomāt, pievērsties tikai redzamajai radībai, nemaz nedomājot par Dievu, savu Radītāju.

To labi var redzēt mūsu pašu sekularizētajā vidē un mums apkārt dzīvojošajos cilvēkos. Kā piemērs var būt dzīvniecīņu fenomenālā mīlestība kā vispār pieņemts dzīves stils. Jo tas, kas pārsniedz manu saprašanu un redzes loku, taču liekas grūts un pat neinteresants, labāk jau pievērsties redzamajam... Meklēt mīlestību visā, tikai ne tās Autorā. Vai tāda nav mūsu apkārtējās civilizācijas un varbūt arī mūsu bēdīgā situācija? Ir tāds dzīves veids, kuru ne-nojaušam. Vai tas nav paradoksāli, ka meklēju sev bagātību, prieku un laimi tajā, kas drīz izzudīs? Svētajos Rakstos taču lasām, *ka radība tika pakļauta iznīcībai ne pēc savas, bet Kunga gribas*. Kā-



pēc? *Tāpēc, ka ne tikai viņa, bet arī mēs ilgojamies pēc Dieva bērnu tiesībām.* Tiesībām kuras, kādreiz pazaudējām, bet tagad varam atgūt. Varam pateikties Dievam, visa Radītājam, kas mums ir devis Baznīcu kā Māti ticībā un savu Vārdu. Māte Baznīca atklāj, ka tikai pats Kungs ticības gaismā var atklāt, kas Viņš ir un kāds ir cilvēka aicinājums šajā radītajā pasaulē. **Dievs tevi mīl, kāds tu esi, un vairāk par visiem!** Lai šī ticības atziņa palīdz man labāk saprast radīto pasauli, tās skaistumu un manu vietu tajā.

Priecīgu un atpūtas pilnu laiku novēlot,
pr. Krišjānis

KOPIENA – dāvana un uzdevums

Daudzi no mums pieder kādai kopienai vai lūgšanu grupai. Mēs tām pievienojamies dažādu motivāciju vadīti. Tādēļ no paša sākuma vēlos uzdot jautājumu: kas vispār ir lūgšanu kopiena un vai zināmās situācijās tā tiešām ir tas, kam tai vajadzētu būt?

Es nonācu līdz kopienai brīdī, kad man bija sabrukusi visa pasaule – mans tētis nomira, bet es pati biju jauna meitene (man bija 16 gadi), kas meklēja palīdzību šajā situācijā. Bet mana mamma nonāca šajā kopienā manis dēļ, jo baidījās par mani un manu brāli. Viņa vēlējās zināt, uz kuriem mēs ejam. Tādā veidā atnāca un ir līdz šim brīdim. Uz kopienu bieži atnāk cilvēki, kuri nezina, ko ar sevi iesākt, ir vientuļi. Protams, ir arī tādi, kuri meklē Jēzu. Kā redzam, iemesli var būt ļoti dažādi. Taču kopienai (grupai) vajadzētu būt vietai, kur mēs personīgi satiekamies ar dzīvo Jēzu! Tas ir pamats, uz kura vajag celt: ej uz tikšanos, jo vēlos Viņu satikt. Visi citi iemesli, pat liela draudzība, pacēlumi lūgšanā, laba pašsajūta, iepriecinājums – nav pastāvīgi un nepalīdzēs mums iziet cauri vētrām un grūtībām. Tikai Jēzum ir spēks mūs izvest tam visam cauri.

Pacēlumi un kritieni

Vēlos, lai mēs paskatītos uz pāris etapiem mūsu klātbūtnei kopienā un tam, kā Jēzus mūs vada. Pirmais etaps parasti ir kopienas apbrīns. Tas ir saistīts ar to, ka stipri piedzīvojām Dieva klātbūtni, prieku, atvērtību uz

cieti. Tad ir viegli dziedāt, spontāni lūgties, pielietot dažādus žestus. Tas aizrauj mūsu sirdis un mēs atrodam tajā labpatiku. Līdz pat tādām stāvoklim, ka esam apburti ar kopienu un visu, kas tajā notiek. Mēs nepiedzīvojam nekādas grūtības, lai reizi nedēļā regulāri dotos uz tikšanos, drīzāk skrienam uz tām „kā uz spārniem”, Kunga pievilkti. Šajā etapā raksturīgs ir vieglums visā, kas mums jādara kopienā. Nejūtam ne nogurumu, ne piepūli, bet viss ko darām, sagādā mums lielu prieku. Nekas mūs neaizkaitina un netraucē mums. Varētu teikt, ka Dievs kā ērglis nes mūs uz saviem spārniem. Tā ir brīnišķīga sajūta. Bet diemžēl šāds laiks neilgst mūžīgi.



Pēc tā seko nākamais etaps, kas ir pretējs pirmajam. Mūsu sirdīs rodas negācija uz visu, kas notiek. Sākam skaidri redzēt otra cilvēka vajības, sāk mums pietrūkt spēka un degsmes, bieži vien mums vairs negribas kalpot, pakļaujamies mazdūšībai, viegli atrodam attaisnojumu, kāpēc neesam atnākuši uz kārtējo tikšanos vai kalpošanu. Kas ir vēl sliktāk, pat tad, ja pārlaužam sevī nepatiku un tomēr atnākam – viss mūs kaitina. Sākot no dziesmu izvēles, Dieva Vārda interpretācijas, tiem, kas vada tikšanos līdz cilvēkam, kas lūdzas mums blakus. Bez konkrēta iemesla visu apšaubām. Tā it kā Dievs, kas pirms brīža mani nesa uz spārniem – pēkšņi pazuda. Pārdomu trūkums par notiekošo veicina faktu, ka daudzi cilvēki šajā etapā aiziet prom no kopienas. Tādēļ pirms tas notiek, ir vērts sev uzdot jautājumu: Kādēļ vēlos doties prom? Kas mani kaitina? Kādēļ man negribas tālāk kalpot? Kas notika, ka viss pēkšņi mainījās? Šie jautājumi aizved mūs pie patiesības mūsu sirdī un atpazīšanas. Tādēļ, ja izdzīvosim šo grūto laiku, izrādīsies, ka tas bija daudz auglīgāks nekā pirmais etaps. Pati piedzīvoju atiešanu no kopienas uz diviem gadiem, pēc tā, ka noliedzu visu labo, kas tajā notika. Tie bija divi „garīgas klaiņošanas” gadi pa pasauli. Šī „klaiņošana” bija nepareiza lēmuma pieņemšanas rezultāts. Brīdī, kad kāds aiziet prom, jo Dievs viņu aicina uz citu vietu, kalpot kaut kur citur – ir pavisam savādāka situācija. Toties balstoties uz sliktu pieredzi, visbiežāk sastopamies uz tikpat „grūtu” situ-

āciju citur. Tāda aiziešana ir slikta, piepildīta ar nemieru un haosu.

Ko es varu dot?

Trešais etaps sākas brīdī, kad krīzes laikā sākam apsvērt un izzināt un pieņēmam lēmumu palikt. Tad sākas kalpošanas etaps, kad sākam apzināties, ka neesam kopienā tikai tā iemesla dēļ, lai ņemtu un kaut ko saņemtu no citiem, bet lai dotu. Šī pieredze pilnīgi izmaina skatījumu un domāšanu par būšanas un piedalīšanās tēmu kopienā. Mēs pārstājam būt centrā un sagaidīt, ka visam ir „jāriņķo” ap mums un mūsu vajadzībām. Jēzus, kas mūs sūta pie citiem, ieņem vietu centrā. Svarīgas kļūst citu cilvēku vajadzības un trūkumi, bet tādā nozīmē, ka sāku sev uzdot jautājumu: kā es varu palīdzēt? Ko es varu dot? Mūsu klātbūtne kopienā pārstāj būt par nostāju: ko es saņemu, bet parādās jautājums: ko es tajā ienesu? Tad kāda cilvēka aiziešana, kļūst par mūsu personīgo problēmu un sāpēm, jo zināmā mērā esam atbildīgi par viņiem. Tādēļ mūsu „būt” vai „nebūt” kopienā nav bez nozīmes, nav neitrāla, bet tai ir liela nozīme priekš citiem. Reizēm pats fakts, ka daudzus gadus esam uzticīgi, un citi to redz, iegūst vērtību un var iedrošināt sekot šim piemēram. Tādēļ vajag sev uzdot jautājumu: kādu garīgu vērtību nes mana klātbūtne? Ir vērts pieminēt, ja es ienesu haosu, agresiju, skaudību, neapmierinātību vai mīlestības trūkumu – visa kopiena to sajūt. Jo vairāk mēs ienesam mieru un mīlestību – jo vairāk ceļam Dieva Valstību. Pat ja esmu viena no trīssimt cilvēkiem – mana klātbūtne vienmēr atstāj nospiedumu. Svarīgi ir atcerēties, ka Jēzus visos mūsu dzīves posmos kopienā mūs dziedina. Pirmajā etapā visbiežāk no skumjām un tā, kas mums neļauj priecāties un apbrīnot pasauli. Tāpat priecāties par sevi pašu. Otrā etapā Jēzus pieskaras pazemības trūkumam un ved uz to. Viņš parāda, ka ne tikai mans viedoklis, mans uzskats ir centrā, bet gan spēja ieklausīties un pieņemt otru cilvēku. Jo vairāk, manas sajūtas vai realitātes redzējums var būt maldīgs. Trešajā etapā – Jēzus mūsos taisno un dziedina to, kur mēs neesam Viņam līdzīgi. Tajā izpaužas arī mūsu galīgais mērķis būt kopienā – lai mēs kļūtu līdzīgi Jēzum. Mēs tad sākam saprast, ka mēs esam Viņam vajadzīgi, lai Viņš varētu mūs izmantot: ar mūsu klātbūtni, smaidu, garīgu mierīgumu, labu vārdu, reizēm ar klusēšanu – ar katru apdāvināšanos. Visbeidzot, lai citi cilvēki, skatoties uz mums, redzētu augšāmcelušos Kungu un sajustu Dieva klātbūtni.

JĒZUS ir pamats

Pat tad, kad kalpojam Kungam – mums var uzbrukt kārdinājumi un negācija. Var parādīties jauna aizraušanās ar kopienu. Svarīgi ir, lai tajā būtu iekšēja modrība un iekšējo kustību atpazīšana, un nebūt par cilvēku, kurš dzīvo neapdomīgi un nepārdomā, kāpēc viņa dzīvē vai sirdī kaut kas notiek, no kurienes tas nāk un uz kuriem ved. Ir labi nostāties Dieva priekšā un jautāt, kā arī sev pašam: kas ar mani notiek? Kas notiek kopienā? Svarīgi ir, lai būtu stabili cilvēki, bet noteikums ir ieešana atpazīšanā. Ja kopienā vairākums ir nestabili cilvēki – tā pārstāj attīstīties un aizveras uz jauniem cilvēkiem. Galvenokārt tāpēc, ka šādus jaunus cilvēkus mums ir “jāzvejo” (saskaņā ar Jēzus aicinājumu). Bet ja mēs neesam līdzsvaroti, tad tik ļoti koncentrējamies uz sevi, ka neko citu vairs neredzam, uz neko citu nav laika, vienkārši “vāramies” savā sulā. Šī iemesla dēļ kopiena kļūst hermētiska un neviens jauns nevar tajā ienākt, un caur to ar laiku tā kļūst par antikopienu. To var pamanīt lūgšanu tikšanās reizēs, kad parādās jauni cilvēki, bet neviens viņus nesveicina, nenodarbojas ar viņiem, neiedrošina, lai viņi paliktu, un, tādēļ viņi bieži aiziet. Bet tas ir liels zaudējums, jo jauni cilvēki ienes jaunas gara vēsmas un atrisinājumus daudzām problēmām. Viņi vienkārši atnes Dievu, kaut ir priekš mums arī uzdevums. Tādēļ svarīga ir formācija un “iziešana no sevis”. Reizēm vienkāršs sasveicināšanās žests un jautājums kā jaunatnākušo sauc, jau ir liels solis uz priekšu. Šajā visā ir labi atcerēties, lai nepazaudētu pamatus – personīgo satikšanos ar Jēzu. Ja tas būs mūsu sirdīs – tad iziesim visiem šiem etapiem cauri ar uzvaru un nekas nesasvārstīs mūsu uzticību. To paveiks Jēzus Kristus un visi citi iemesli kļūs mums otršķirīgi.



Inga Pozorska

www.odnowa.jezuici.pl

no poļu val. tulkoja

Marika

Atskats un liecības par Alfa kursu

Tikšanās ar Savējiem

Sv. Alberta baznīcas nu jau 22. Alfa kurss mūs sagaidīja ar brīnīšķīgu liecību, kurā mums tika uzdāvināts atslēgvārds “tikšanās”.

Un tā tiešām bija tikšanās. Pirmkārt, ar mērķtiecīgu, labi organizētu komandu, kas mācību plānu bija izveidojusi kā pakāpienus pretī arvien interesantākiem jautājumiem un atbildēm.

Otrkārt, ar aizraujošām atziņām. Šķiet, ka ticības dzīvē neviens no mums nespēja pašus pirmos soļus un nevienu nevajadzēja pārliecināt par vienkāršām, pašsaprotamām patiesībām – šajā ziņā bijām nevis Alfa, bet pat Beta kurss...

Treškārt, šī bija tikšanās ar jauniem draugiem. Diskusijas vadīja “izcili provokatori” – Andris un Sandra. Mūs vienmēr gaidīja uzvedinoši Bībeles citāti, liecības no svēto dzīves un stāsti par grāmatām, kuras ir vērts izlasīt. Kopā ar grupu vadītājiem centāmies formulēt atbildes uz šķietami vienkāršiem uzdevumiem, tomēr ne reizi vien bija jāatzīst – it kā tik labi zināmais nemaz nav viegli ietērpjams vārds.

Bet visvairāk šis Alfa kurss paliks prātā ar supersirsniņo atmosfēru, cilvēciskumu, vienkāršību un labestību. Gan kopā slavējot Kungu, gan sajūtot siltas zupas smaržu, gan vērojot draudzīgus smaidus un uzklaosot vērtīgus padomus – joprojām ir tik jauki zināt, ka plašāks ir kļuvis domubiedru, savējo pulks.

Atskatoties uz kopā pavadītajiem mēnešiem, varam teikt, ka šī tiešām bija Tikšanās ar Savējiem – jaunai Dzīvībai.

Marta un Sandra

Ir neiespējami uzlikt uz papīra sajūtas un emocijas, kas piedzīvotas Alfa kursā. Tagad pārliecinoši varu teikt: “Mana dzīve pirms ALFAS un pēc”.

Visu, ko es zināju pirms tam, tagad tikai uzzināju un izpratu pa īstam. Tikai tagad saprotu, cik pirms tam viss bija “sauss un tukšs”. Likās, ka zinu visu un daudz, bet izrādās, ka tik maz un neizprasti. Šobrīd manām lūgšanām, Sv. Misei, Svēto Rakstu lasīšanai, šķiet, ir cita vērtība.

Un šie draudzības, ticības, sapratnes un mīlestības piepildītie trešdienu vakari ar tik burvīgiem cilvēkiem ir neappraktāmi, tiešām.

Paldies Jums, mīļie, ka esat!

Paldies par to, ko darāt!

Paldies par mīlestību un pacietību!

Paldies visai, visai Alfas komandai.

Īpašu pateicību gribu pateikt saviem grupas biedriem un tās vadītājam Andrim.

Alfa - tā ir ģimene. Lai Dievs svētī katru no Jums un Jūsu ģimenes.

Es no sirds aicinu ikvienu, kas lasa šīs rindas: neatlieciet no gada uz gadu, no reizes uz reizi, kā to darīju es. Mana ikdiena un dzīve varēja jau agrāk būt pilnvērtīgāka.



Inga

Jau sākumā Alfa kurss man iepatikās. Cilvēki bija jauki un drosmīgi, nāca, runāja, iedrošināja. Vadītāji arī bija ļoti jauki un ļāva izpausties. Uzklaušāja. Alfa kurss man palīdzēja izprast lietas. Patei-

coties Alfa kursam es sāku novērtēt savu dzīvi un citus cilvēkus. Es pret draugiem esmu mainījies - es varēju būt diezgan rupja un augstprātīga. Tagad es cenšos būt savādāka, jaukāka. Es agrāk domāju, ka es visu zinu, bet izrādās – ka es neko nezinu.

Liels PALDIES vadītājiem. Tiešām Alfa kurss maina dzīvi. Man tagad ir patīess, liels prieks iet uz baznīcu un lūgties, jo tagad es to daru no sirds.

Sintija

Uz pirmo Alfas nodarbību negāju. Aizgāja mana sieva ar bērniem, jo tikko biju beidzis Katehēzes kursu un nodomāju, ka uz Alfu iešu citu gadu. Taču ģimene atnāca un uzstāja, ka būs jāiet obligāti, tur esot tik forši, viss esot tik vienkārši un patīkami. Es nestrīdējos un piekritu. Tagad varu pateikt ģimenei lielu paldies.

Alfa kurss ir kaut kas neaprakstāms. Burvīga atmosfēra, fantastiski vadītāji –Sandra, Marina, Andris, Inese - paldies Jums.

Visvairāk, kas palika atmiņā, tie ir lektori. Ļoti patīkami bija klausīties, daudz kas palika atmiņā un tiešām daudz iemācījos un uzzināju.

Un par nedēļas nogali, kas bija Kuldīgā... Tas bija kaut kas vien-

reizējs un neaizmirstams. Godīgi sakot, Alfa kurss mani ļoti pamainīja: attiecības ar Dievu tagad ir savādākas - īstas un ciešākas, iemācījos uzticēties un paļauties, lūdzos tagad pavisam citādāk nekā pirms tam. Mans skats uz dzīvi ir mainījies - Jūs man iemācījāt uzticēties.

Ikvienam iesaku iziet Alfa kursu, jo tas ir kaut kas neaprakstāms. Liels paldies visai Alfas komandai.

Pēteris

Alfa kursos piedalījies otro reizi. Pirmajā reizē dalība bija obligāta, jo vēlējos nokristīties. Šoreiz uz dalību Alfa kursos pieteicos pēc pārrunām ar t. Krišjāni, kurš mani aicināja piedalīties kursos, lai atjaunotu savu ticību un atgrieztos uz pareizā ceļa dzīvē. Pirms kursiem jutu zināmu skepsi un šaubījos, vai tas man ir vajadzīgs. Bet jau pirmajā nodarbībā izjutu tik lielu prieku un gandarījumu par nodarbībām, ka uzreiz nolēmu, ka ir jāpiedalās visās nodarbībās (dažas gan sanāca izlaist laika trūkuma dēļ).

Par Alfa kursiem varu teikt tikai to labāko, atmosfēra ir ļoti draudzīga un pieņemoša un vienmēr ir sajūta, ka jūties kā mājās ar tuviem cilvēkiem. Lekcijas ir ļoti interesantas un pasniedzēji ir ļoti dažādi, bet ar lielu pieredzi un zināšanām garīgajā sfērā. Darbs grupās palīdz izrunāt jautājumus par ticību brīvā gaisotnē un palīdz saprast, ka arī citiem ir līdzīgas problēmas ticības ceļā. Nedēļas nogale bija lielisks veids, kā atrauties no ikdienas steigas un stiprināt savu saikni ar Dievu, kā arī iepazīt savu iekšējo (garīgo) pasauli. Turklāt Alfa kursos varēju iepazīties ar lieliskiem, patiesiem un sīrsnīgiem cilvēkiem, ar kuriem, cerams, saglabāšu draudzības saiknes arī turpmāk. Un Alfa komanda ir patiešām lieliska!

Jānis



Svētceļojums Rīga - Aglona 2019

Šogad svētceļojums uz Vissvētākās Jaunavas Marijas
Debesīs uzņemšanas svētkiem Aglonā no Sv. Alberta
baznīcas notiks
no 3.- 15.augustam.

Moto: “**Redzi, es ielieku Savus vārdus tavā mutē**”
(Jer 1, 9).

Pieteikšanās (un informācija) līdz 28.jūlijam pa tālruni
26160413 (Inese) vai, rakstot uz e-pastu:
ejiet.maciet@gmail.com.

Obligāta grupas tikšanās paredzēta svētdien, 28.jūlijā,
plkst. 16.00 draudzes mājā.

Dalības maksa 60 eiro.

Nepilngadīgie (līdz 18 gadu vecumam) var doties ceļā
tikai kopā ar vecākiem vai pieaugušo aizbildni.



Liturgiskais kalendārs

- 3. jūlijs, trešdiena – Sv. apustulis Toms, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 11. jūlijs, ceturtdiena – Sv. Benedikts, abats, Eiropas aizbildnis, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 21. jūlijs, svētdiena – Rīgas Metropolijas dievnamu iesvētīšanas gadadiena, lieli svētki. Sv. Mises kā svētdienās.**
- 22. jūlijs, pirmdiena – Sv. Marija Magdalēna, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 23. jūlijs, otrdiena – Sv. Brigita, mūķene, Eiropas aizbildne, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 25. jūlijs, ceturtdiena – Sv. apustulis Jēkabs, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 2. augusts, piektdiena – Porcjunkula (franciskāņu ordeņa svētki), svētki un atļaidas ticīgajiem, kuri apmeklēs dievnamu, pieņemot Sv. Komūniju. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 6. augusts, otrdiena – Kunga Pārveidošanās, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 9. augusts, piektdiena – Sv. Terēze Benedikta no Krusta, jaunava un mocekle, Eiropas aizbildne, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 10. augusts, sestdiena – Sv. Laurencijs, diakons un moceklis, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).**
- 14. augusts, trešdiena – Sv. bīskaps Meinards, Latvijas aizbildnis, lieli svētki. Sv. Mises: 8:00 un 18:00.**
- 15. augusts, ceturtdiena – Vissv. Jaunavas Marijas uzņemšana Debesīs, Māras zemes Karaliene un Aizbildne, obligāti svinami lieli svētki. Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.**
- 24. augusts, sestdiena – Sv. apustulis Bartolomejs, svētki. Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mise).**

KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ 2019.GADĀ

20. jūlijā sestdiena	plkst. 12:00	Pleskodāles kapos
27. jūlijā sestdiena	plkst. 12:00	Ziepniekkalna kapos
18. augustā svētdiena	plkst. 15:00	Ķekavas kapos
25. augustā svētdiena	plkst. 15:00	Katlakalna kapos



INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un no
17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.
9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis
Teksta salicēja: Marika Lotāņuka
Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**